

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07032026>

“The heroic battle for rights” – Velpari novel

Ancy Sahaya Nithu M. ^{1*}, Dr.R.N.Sreekala ²,

¹Reg.No: 241131501014 , Research Scholar, Department Of Taml, S.T. Hindu College, Nagrcoil

02, Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli-12

²Research Guide, Assistant Professor, Department Of Taml, S.T. Hindu College, Nagrcoil -02, Manonmaniyam

Sundaranar University, Tirunelveli-12,

Email: sreeshakthi.1974@gmail.com, Tel:+919486679666

*Correspondence: juvanarnithu@gmail.com, Tel: +919385404796

Article Info

Received on 22-Feb-2026, Revised on 25-Feb-2026, Accepted on 26-Feb-2026, Published on 01-Mar-2026

ABSTRACT

The war in the novel Velpari is not an ordinary political conflict, but a heroic struggle to uphold rights. Velpari, the king of Parambu, did not bow down to the power and desire for domination of the three chieftains, but rose to protect his land and people. The central idea of the novel is that this war was not for personal glory; it was for social self-respect, land rights, and ethnic identity. In this novel, rights are not only about land; they are a collection of natural resources, ethnic group independence, tradition, and cultural identity. Velpari fought not to expand his rule; it was to prevent the invasion of others and to protect the right to life of his people. Thus, the war reaches the level of a moral war. Humanity with heroism enhances the excellence of war in this novel. Velpari's firm stance reveals that mental courage is more important than physical strength. Therefore, the heroic battle for rights is not just a historical event, but it emerges in the novel Velpari as a literary form of the lofty life struggle in which man rises to defend his identity and self-respect.

KEYWORDS: Poraram, Thatiyangadu, Kottvai, Moonjal, Maikavasam.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

“உரிமைக்காக எழுந்த வீரப் போர்” – வேள்பாரி புதினம்

¹ஆன்சி சகாய நிது மா. பதிவு எண்: 241131501014

முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் , தமிழ்க்கலை ஆய்வகம், தெ. தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில்,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி-12.

²முனைவர் இரா.நி.ஸ்ரீகலா, நெறியாளர், உதவிப்பேராசிரியர் , தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,
தெ. தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி-12

ஆய்வுச் சுருக்கம்

வேள்பாரி நாவலில் இடம்பெறும் போர் சாதாரண அரசியல் மோதலாக அல்லாது, உரிமையை நிலைநிறுத்தும் உயரிய வீரப் போராட்டமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. பறம்பு நாட்டின் அரசனாகிய வேள்பாரி, மூவேந்தர்களின் ஆட்சிக் கவர்ச்சிக்கும் ஆதிக்க விருப்பத்திற்கும் தலைகுனியாமல், தனது மண்ணையும் மக்களையும் காக்க எழுந்தார். இப்போர் தனிப்பட்ட பெருமைக்காக அல்ல; சமூக சுயமரியாதைக்கும் நில உரிமைக்கும் இன அடையாளத்திற்கும் நடந்தது என்பதே நாவலின் மையக் கருத்தாகும். இந்நாவலில் உரிமை என்பது நிலப்பரப்பு மட்டுமல்ல; இயற்கை வளங்கள், இனக்குழு சுதந்திரம், மரபு மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளம் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாக அமைகிறது. வேள்பாரி போராடியது தனது ஆட்சியை விரிவுபடுத்துவதற்காக அல்ல; பிறரின் ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்கவும் தன் மக்களின் வாழ்வுரிமையை காப்பதற்கும் ஆகும். இதனால், போர் ஒரு அறப்போர் என்ற நிலையை அடைகிறது. வீரத்துடன் கூடிய மனிதநேயம் இந்நாவலில் போரின் சிறப்பை உயர்த்துகிறது. உடல் வலிமையை விட மனபலம் முக்கியம் என்பதை வேள்பாரியின் உறுதியான நிலைப்பாடு வெளிப்படுத்துகிறது. அதனால், உரிமைக்காக எழுந்த வீரப் போர் என்பது வெறும் வரலாற்றுச் சம்பவம் அல்ல, அது மனிதன் தனது அடையாளத்தையும் சுயமரியாதையையும் காக்க எழும் உயரிய வாழ்வியல் போராட்டத்தின் இலக்கிய வடிவமாகவே வேள்பாரி நாவலில் வெளிப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

போர் அறம், தட்டியங்காடு, கொற்றவை, மூஞ்சல், மெய்க்கவசம்.

முன்னுரை

சங்க வரலாற்றின் வீரச் சுவடுகளை இலக்கிய வடிவில் உயிர்ப்பிக்கும் படைப்பாகத் திகழ்கிறது வேள்பாரி. இந்நாவல், ஒரு மன்னனின் போர்திறனை மட்டும் பேசுவதில்லை; உரிமை உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்வியல் சிந்தனையை முன்வைக்கிறது. உரிமைக்காக எழுந்த வீரப் போர் என்ற தலைப்பு, வேள்பாரி மேற்கொண்ட போரின் உள்ளார்ந்த நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இப்போர் ஆதிக்க விருப்பத்தின் வெளிப்பாடு அன்று, மக்களின் சுயமரியாதை, மரபின் தொடர்ச்சி மற்றும் இயற்கையின் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை நிலைநிறுத்தும் அறநெறிப் போராட்டமாக அமைகிறது. வேள்பாரியின் மனவீரமும் தலைகுனியாத நிலைப்பாடும்,

போரைக் கடந்து உயர்ந்த மனிதநேயப் பார்வையை உருவாக்குகின்றன.

அரசின் சிறப்பு

ஒரு நாட்டின் வாழ்வும், வீழ்வும் ஆட்சித் திறனில் இருக்கின்றது. மக்களைக் காக்கும் முறை, ஆட்சி செய்யும் முறை முதலியவை அரசன் எத்தகைய தன்மை உடையவன் என்பதைக் காட்டிவிடும். அதனால் அரசன் சிறந்தவனாக இருத்தல் நாட்டிற்கு நலம் பயப்பதாகும். கொடைத்தன்மை மிக்கவனாக இருக்கின்ற போதும் எளியவர்களை ஆதரிக்கின்ற போதும் அரசனின் சிறப்புகள் பெரிதும் வெளிப்படுகின்றன. நல்லாட்சி மிக்க நாட்டில் தான் அனைத்து அறங்களும் சிறந்து விளங்கும். சிறந்த அரசனை மனதில் கொண்டு வள்ளுவர்

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறை என்று வைக்கப்படும்.

(திருக்குறள் 388. பக் 85)

என்கிறார். அரசாட்சி நடத்தி மக்களைக் காப்பவனே சிறந்த அரசன் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் பண்டைக்காலத்தில் தன்னலமற்ற மக்கள் மன்னர்கள் வாழ்ந்தனர்.

போர் விதிமுறைகள்

போர் விதிமுறைகள் என்பது தகுந்த விதிமுறைகளை பின்பற்றி வெற்றி பெறுவதையே வீரம் பண்பாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. போருக்கான காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் அது மரபு மீறப்படாத தாக்குதலாக அமைய வேண்டும். விதிகளை உருவாக்கி போர் புரியும் மரபு பல தலைமுறைகளாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பான்மையான போர்கள் விதிகளின் படி தான் தொடங்குகின்றன. ஆனால் விதிகளின் படி முடிவதில்லை. (வேள்பாரி பாகம் 2 பக் 447) . போர் என்பது கட்டுக் கோப்பான தாக்குதல். அதன் வெற்றி தாக்கும் திறனில் மட்டுமன்று, அதன் ஒழுங்கமைப்பின் வடிவிலும் இருக்கிறது. போர் விதிகள் பொதுவாக சில ஒழுங்குகளை முன்வைக்கின்றன. இருதரப்பினருக்கும் அந்த ஒழுங்குகள் தேவையாக இருப்பதால் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகின்றன. (வேள்பாரி பாகம் 2 பக் 447) போர் விதிமுறைகளை பின்பற்றி வெற்றி பெறுவதையே சிறந்த வீரருக்கான அடையாளம்.

நிலைமான் கோல் சொல்லி

போர்களத்தில் விதிமுறைகளை உருவாக்குபவர்கள். நிலைமான் கோல் சொல்லிகள் அறம் தவறாதவராகவே இருக்க வேண்டும். இவர்கள் இருவரும் போர்களத்தில் நடைபெறுவதை பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். விதிமீறல் ஏதேனும் நடந்தால் போர் விதியை மீறியவர்கள் அக்கணமே அக்களத்தை விட்டு வெளியேற்ற கோல் சொல்லிகளுக்கு அதிகாரம் உண்டு. மூவேந்தர்கள் தரப்பில் திசைவேழரும் பறம்பின் தரப்பில் கபிலரும் நிலைமான் கோல் சொல்லியாக இருக்கின்றனர்.

தட்டியங்காடு

நிலைமான் கோல் சொல்லிகளே போர் நடைபெறும் களத்தை தேர்வு செய்வார்கள். பாண்டிய நாட்டுக்கும் பறம்பு நாட்டுக்கும் உரிமை இல்லாத இடமான தட்டியங்காடு தேர்வு

செய்யப்பட்டது. மனிதனின் காலடித்தடமே படாத பெரும் நிலப் பகுதி . காற்று மட்டுமே கடந்தறியும் நிலம்.நாற்புறமும் நிலைமாறாக் குணங் கொண்ட இடம். எவ்வளவு குருதி சிந்தினாலும் குடிக்க காத்திருக்கும் நிலம். மலையெனப் பிணங்கள் குவிந்தாலும் மறுநாளில் இல்லாமலாக்கும் கோடானுக்கோடி கறையான்கள் வாழ்கின்ற மண். (வேள்பாரி நாவல் பாகம் 2 பக் 474). தட்டியங்காட்டில் அழகல் நாற்றம் மேலே ஏறி வராது, அடைமழையிலும் நீர் நிற்காது . மரங்களோ, புதர்களோ நீர் நிலைகளோ இல்லாத போர்க்களத்துக்கு உரிய பாழ்நிலமான தட்டியங்காடே வேள்பாரி நாவலில் போர்க்களமாக இருந்தது.

சடங்குகள்

போர் தொடங்குவதற்கு முன் கொற்றவைக்கு பலியிட்டு வழிபாடு செய்த பின்னரே போர்க்களத்திற்கு சென்று இரு தரப்பினரும் போரிடுவார்கள். வெற்றிக்கு காரணமாக விளங்கும் கொற்றவை வழிபாட்டை,

ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளி பால்கலைக்
கூளி மலிப்படைக் கொற்றவை-மீளி
அறண் முருங்க ஆகோள் கருதின் அடையார்
முரண் முருங்கத் தான் முந்துரறும்.....

(பு. வெ. மா.வெட்சி 18)

எனும் பாடல் வரி மூலம் அறியலாம் குறிஞ்சித் திணைக்கு முருகப்பெருமான் மட்டுமின்றி கொற்றவையும் தெய்வமாக வழிபட்டதை அறிய முடிகிறது.

கொற்றவை வழிபாடு

சங்க இலக்கியத்தில் கொற்றவை மலை காடு என்று இரு நிலத் தெய்வமாக கருதப்பட்டாள் என்பதை, சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. மூவேந்தர் படைக்களத்தின், மூன்று மூலைகளிலும் போர் பலிக்கான சடங்குகள் உச்சிப் பொழுதில் தொடங்கப்பட்டது. ஈனாமல் இளம் வயதிலே செத்துப்போன பசுவின் தோலை மயிர்ச்சீவாமல் போர்த்தியிருந்த போர் முரசுகள் ஒலிக்கத் தொடங்கின. கொற்றவையின் கூத்து களத்தை பறம்பு மலையின் காவல் வீரர்கள் வேக வேகமாக தூய்மைப்படுத்தி பந்தங்களை ஏற்றி வைத்தனர். போர் என்பது கொற்றவையின் திருவிழா ஆதிகாலம் தொட்டு அவள் மனம் குளிரும் நிலம் போர்க்களம் தான். (கொற்றவையின் பசி தீர்க்க எதிரிகளின் பிணங்களை மலையெனக் குவிப்போம். கொற்றவையின் பெரும் பசிக்குத் திசையெங்கும் விருந்தளிப்போம். வேள்பாரி பாகம் 2 பக் 261) என்று என்று சூளுரைத்தான் பாரி.

கொற்றவை கொண்ட அணிகொண்டு நின்றஇப்
பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ
பொற்றொடி மாதர் குடிபிறந்த
விற்றொழில் வேடர்குலனே குலனும்

(சிலம்பு பாடல் 4)

என்று சிலப்பதிகார வரிகள் மேலும் வலு சேர்ப்பதாக அமைகிறது.

மூஞ்சல்

மூன்று பேரரசர்களும் வீரர்களும் போரின் போது தங்குகின்ற இடத்திற்கு மூஞ்சல் என்று பெயர். பேரரசர்களின் மூஞ்சல் கூடாரம் மிகப்பெரியதாகவும் வசதி மிக்கதாகவும் உட்பாதுகாப்பு அரண் கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தது. மூஞ்சலின் பாதுகாப்புக்கு தனித்த அரண் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. பெரும் பெரும் மரத் தூண்களாலும் ஆயுதங்களாலும் அமைக்கப்பட்ட அரண் அது. அரணுக்கு வெளியில் தான் படைகள் பல காதத் தொலைவில் பரவியிருந்தன. போர்க்கருவிகளின் தொகுப்பாக விளங்கும் படைக்கல பேரரசுக்கு மூன்று இடங்களில் உருவாக்கப்பட்டது. பாண்டியனின் பேரரசுக்கு மூஞ்சலின் அருகில் இருந்தது. சேரனின் பேரரசுக்கு தென்புறமும், சோழரின் பேரரசுக்கு வடபுறமும் அமைக்கப்பட்டன. மூவேந்தர்களுக்கான போர் கருவிகள் முழுமையும் இங்குதான் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.(வேள்பாரி பாகம் 2 பக் 354) ஒவ்வொரு பேரரசுக்கும் மூஞ்சல் நகரின் பரபரப்பளவைக் கொண்டிருந்தது. அவற்றுள் பத்துக்கும் மேற்பட்ட கூடாரங்கள் இருந்தன. ஒவ்வொரு கூடாரத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான ஆயுதம் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

போர்ப்படை

கடுஞ்சினத்துடன் செல்லும் தன்மையுடைய யானைப் படையும் விரைந்து பாயும் குதிரைப் படையும் உயர்ந்த கொடிகளை உடைய நெடிய தேர் படையும் அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்ட புகழ்மிக்க காலாட்ப்படையும் என நான்கு படைகளும் சிறப்பு பெற்று விளங்குகின்றன.

கடும் சினத்த கொல்களிறும்

கதழ்பரிய கலிமாவும்

நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரும்

நெஞ்சுடைய புகழ்மறவரும், என

நான்குடன் மாண்ட தாயினும், மாண்ட

அறநெறி முதற்றே, அரசின் கொற்றம்

(புறம் 55 பா.வ 7-12 பக் 77)

என மதுரை மருதன் இளநாகனார் புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் மூலம் விளக்குகிறார்.

மூவேந்தர்களின் போர்ப்படை

மூவேந்தர்களின் கூட்டுப்படையில் மிக வலிமை கொண்டது குதிரை படை. அதற்கு பெருவீரன் உறுமன் கொடியும் வாட்படைக்கு சாகலைவனும் தேர்ப்படைக்கு நகரீவீரனும் தலைமையேற்றிருந்தனர். மூன்றில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே முதல் நிலையில் நிறுத்தி இருந்தனர். இரண்டாம் நிலை படை தேவைப்பட்டால் களம் இறங்க ஆயத்தமாக இருந்தது. மூன்றாம் நிலைப்படை எந்த வகையிலும் களமிறங்கும் சூழல் வராது என கணித்திருந்தால், முதல் நிலைப் படையின் நடுவில் நின்றிருந்தான் உறுமன் கொடி. இரண்டாம் நிலை படையின் இறுதிப்பகுதியில்

சோழ வேந்தனும் பொதி வெற்ப்பனும் உதயஞ்சேரலும் நின்றிருந்தனர். அவர்களை அடுத்து தான் மூன்றாம் நிலைப்படை நின்றிருந்தது. அதை கடந்தே, மூஞ்சல் இருந்தது. மூஞ்சலுக்குள் தான் குலசேகரப் பாண்டியன் இருந்தான். அவருக்கு அருகில் உள்ள கூடாரம் ஒன்றில் நீலன் கட்டப்பட்டிருந்தான்.

பறம்பின் போர்ப்படை

மூவேந்தர்களின் ஒருங்கிணைந்த படையில் குதிரைகளின் எண்ணிக்கையும் அவற்றின் ஆற்றலும் அறிந்த வேள்பாரி பறம்பின் தரப்பில் குதிரை படையின் தளபதியாக இரவாதனையும் விற்படைக்கு உதிரனையும் வாட்படைக்கு தேக்கனையும் தேர்ப்படைக்கு கூழையனையும் நியமித்தார். உதிரன் சினமேறியவனாக இருந்தான். (இந்தப் போரை எதிரிகள் பாரியை வெல்ல நடத்துகின்றனர். ஆனால், பறம்பு வீரர்களைப் பொறுத்தவரை இந்த போர் நீலனுக்காக நடக்கிறது. வேள்பாரி புதினம் பக் 499). எந்த நிலையிலும் நீலன் மீட்காமல் இந்த போர் முடிவுக்கு வராது. பாரி தனது படையை மூன்று நிலைகளாகப் பிரிக்கவில்லை. ஒரே நிலையில் தான் வைத்திருந்தான். ஆனால், தாக்குதல் உத்தியை மூன்றாக பிரித்திருந்தான். போர், பகலின் போது இருபது நாழிகையில் நடக்கிறது. முதல் பத்து நாழிகையில் கடைபிடிக்க வேண்டிய உத்தியை ஒன்றாகவும், அடுத்த ஐந்து நாழிகைக்கான உத்தியை வேறொன்றாகவும், இறுதி ஐந்து நாழிகைக்கான உத்தியை மற்றொன்றாகவும் தீர்மானித்திருந்தார். (வேள்பாரி புதினம் பக்கம் 503) தீர்மானம் என்பது முன் திட்டமிடல் மட்டுமே. எந்த ஒரு முன் திட்டமிடலும் வாய்ப்பை மையப்படுத்தியே வடிவமைக்கப்படுகிறது .

மெய்க்கவசம்

மெய்க்கவசம் என்பது போர்க்களங்களில் வீரர்கள் தங்கள் உடலைப் பாதுகாக்க அணியும் கவசச் சட்டையைக் குறிக்கும். இது பெரும்பாலும் உலோகத் தகடுகள் அல்லது வலுவான தோல் கொண்டு செய்யப்படுகிறது. பண்டைய காலத்தில் வீரர்கள், அரசர்கள் மற்றும் மெய்க்காவலர்கள் எதிரிகளின் வாள் வீச்சு மற்றும் அம்பு பாய்வதிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்க அணிந்தனர்.

வேந்தர்களின் தரப்பில் தளபதிகள், சேனைவரையர்கள், சேனைமுதலிகள் மெய்க் காப்பாளர்கள் ஆகியோர் மட்டுமே உடலை காக்கும் மெய்க்கவசம் அணிந்திருந்தனர். மற்ற வீரர்கள் அனைவரும் கைகளில் கேடயத்துடனும் வாளுடனும் தான் களத்தில் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

பறம்புவீரர்கள் அனைவரும் மெய்க்கவசம் அணிந்திருந்தனர். ஆனால், அது வேந்தர் படையினர் அணிந்திருந்தது போன்று இரும்பாலான மிகுந்த எடை கொண்ட கவசம் அன்று. மாறாக சிவப்புச் சித்திரமூலி, செங்கொடி வேலி ஆகியவற்றை அரைத்து முறியன் ஆசான் செய்தது. மார்பின் மேல் போர்த்திப் பின்புற கயிறுகளால் இழுத்து கட்டியிருந்தனர். கனமில்லாத ஆடையாகவும் அதே நேரத்தில் அம்பும் வாளும் எளிதில் உட்புக முடியாததாகவும் இருந்தது அந்த மெய்க்கவசம். (வேள்பாரி புதினம் பக்கம் 514). முறியன் ஆசான் இரலி மேட்டுக்கு

வந்ததும் இவ்வகை செடிகளை கொண்டு வந்து சேர்க்க சொன்னார் . ஆண்களும் பெண்களும் ஓரிரு நாட்களில் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர். அவற்றை தகுந்த சேர்மானத்தோடு அரைத்து பனைநாரோடு பிசைந்து, வெயில் சூடின்றி நிழலிலே உலர்த்தினர். ஆறிய கஞ்சியில் திரண்ட மேலாடை போல அது உலர்ந்தது. தோலின் குணம் கொண்ட ஆனால் பாறையின் பக்கு போன்றது அந்த ஆடை.

போர் அறம்

பண்டைக் காலத்தில் மன்னர் ஆட்சியில் மக்கள் உயரிய மன்னர்களால் நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்த போதும் போருக்கான சூழல்களை உணர்வதற்கு இடம் இருந்தது. ஒருவரை ஒருவர் போரில் வெற்றி கொள்வது பெருமையாக கருதப்பட்ட காலம் அது. இரவில் போர் புரிதல் அறமாகக் கொள்ளப்படவில்லை. பண்டைய காலத்தில் வீரம் என்பதைக் குறிக்க மரம் என்னும் சொல் கையாளப்பட்டது.

அரசவை பணிய வரறம்புரிந்து வழங்கிய

மறம்புரி கொள்கை

(பதிற்றுப்பத்து 85:9-10 பக்404)

சங்ககாலத் தமிழ் மக்கள் இயல்பாகவே வீரரண்புடன் திகழ்ந்தனர் என்பதற்குப் புற இலக்கியங்களே மிகச்சிறந்த சான்றுகளாகும்.

அருபுகழ் மேவலொடு கண்படை யிலனே

(அகம் 217:7 பக்.248)

மன்னர்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காக போர் செய்தலை மேற்கொண்டனர். புகழ் அடைதல் அவர்களுடைய தலையாய உணர்வாக இருந்தது. வேள்பாரி புதினத்தில் திசைவேழரின் கையசைவும் போர் முரசின் அதிர்வும் வீரர்களின் பேரோசையுமாகப் போர் தொடங்கியது. போர் அறம் பிறழாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. முதல் நாள் போரில் வாட் படைத் தளபதி சாகலைவன் வீழ்ந்தான். தலை வெட்டி சாய்க்கப்பட்டது. இரவாதன் என்ற மிகப்பெரிய வீரன் தலைமையில் வீரர்கள் சென்று நீலன் இருக்கும் இடத்தை தாக்குகிறார்கள். கோட்டையில் நீலனை வைத்திருக்கிறார்கள். மிகப்பெரிய மூவேந்தரின் திறமை வாய்ந்த வீரர்கள் இரவாதனின் தலைமையிலான படைகளை பயங்கரமாக போரிடுகின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவுதான். ஆனால் திறமைசாலிகள். வேந்தர்களின் படை அழிந்து போகிறது.

போர் நிறைவு பெறுகிறது, இதற்கு மேல் போரிட முடியாது நாளை மறுபடியும் போரிட்டு நீலனை மீட்கலாம் என்று கூறி ஆயுதத்தை கீழே போடுகிற நேரம் பாண்டிய இளவரசன் பொதிய வெற்பனும் சேர இளவரசனும் பின்புறமாக இருந்து அம்பு எய்து இரவாதனை கொன்று விடுகின்றனர். திசை வேழர் அதிர்ச்சி அடைய இவர்கள் இரண்டு பேரும் இனி போர்க்களம் போகக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டார். எல்லாரும் அதிர்ச்சியடைந்தனர் . நீங்கள் சரியாக

கவனித்திருக்க மாட்டீர்கள் என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டார்கள். இவ்வாறு அறம் இல்லாத போருக்கு நான் நிலைமான் கோள் சொல்லியாக இருக்க விரும்பவில்லை என்று தனது உயிரை தானே மாய்த்துக் கண்டார். இதைக் கேட்ட பாரி நீலனை மீட்டு வந்த பிறகு இவ்வீரர்களை அடக்கம் செய்யலாம் என்று கூறினார்.

பாரியின் போர்த் திறன்

திசைவேழர் இல்லாத நிலையில் ஒரு அறம் சார்ந்த நடக்காது என்று கருதி இரவோடு இரவாக கட்டளையிடுகிறார். பறம்பின் மூன்று குலங்களை தவித்து மீதமுள்ள பதிமூன்று குலங்களோடும் தாக்குங்கள் என்று கூறினார். பாரியே முதல் தாக்குதல் நடத்துகிறார்.

ஆள் இடுஉக் கடந்து, வாள் அமர் உழக்கு

ஏந்து கோட்டு யானை வேந்தர் ஓட்டிய

கடும் பரிப் புரவிகக் கைவண் பாரி

(அகம் 78 பாடல் வரி 15 -20)

வேந்தர்களின் யானை படையும் வீரப்படையும் ஓடும்படி செய்து குதிரையில் சென்று வாளால் போரிட்டு மூவேந்தர்களை விரட்டி அடித்தவன் பாரி என்பதை அகநானூற்று பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம். யானைப் பற்றி அறிவதில் திறமைசாலிகள் தந்தமுத்துக்காரர்கள். மூன்று யானைகள் கொண்டு வரப்பட்டு மதம் பிடிக்கவைக்கின்றனர். மதம் பிடித்த யானை மூவேந்தரின் முன்னூறு யானைகளுக்குள் நுழைய யானைப் படை சிதறடிக்கப்படுகிறது. நிலமை மோசமாக பாண்டியனுக்கு தெரிகிறது, தப்பித்து ஓடுவதை விட வேற வழி இல்லை. முதன்மை தளபதியிடம் நீலனின் தலையை வெட்டி விட கட்டளையிடுகிறான் பாண்டியன். அதற்குள் குடிமுடியன் தளபதியை ஈட்டியால் குத்தி கொன்று விடுகிறார். கோட்டையிலிருந்து பாரி, நீலனை மீட்டு வருகிறார்.

பறம்பின் வெற்றி விழா

போரின் இழப்புகளை வெற்றியின் மகிழ்வு கொண்டு நடைபெறும் விழா குருதியாட்டம். மூவேந்தர்களுக்கு எதிராகப் போரிட்டு நீலனை மீட்டனர். ...வீரர்களின் குருதியில் தோய்ந்த தீபங்கள் திரியாய் எரிந்து கொண்டியிருந்தன. பந்தங்களில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது. எரிந்து மறைதலும், ஒளிர்ந்து அடங்குதலுமே வாழ்வு. இருளை விலக்கத்தான் முடியும். அழிக்க முடியாது. ஒளி கொண்டு கண்டறியப்படும் உண்மை அதுதான். மரணமும் அப்படித்தான். (வேள்பாரி புதினம் பக் 787) . எழுந்த குலவையொலியோடு முழுவின் ஓசை இணைந்து கொண்டு முன்னிலும் பல மடங்கு அதிகரித்தது. பாரியின் உடலில் ஒவ்வொரு நரம்பும் விசையைக் கூட்டியது. கண்கள் கலங்கின, ஒரு மாவீரனைப் போற்றும் கணமிது. பாரி சென்னான் அறங்காக்கும் தெய்வங்கள் எமது நிலத்தை ஆளட்டும். எம் மக்களை ஆளட்டும். எம்மை ஆளட்டும். (வேள்பாரி புதினம் பக் 797)

குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய தொண்டகச் சிறுபறையைத் தனது இடுப்பில் கட்டியிருந்த முதுபாணன்

கூத்துக் களத்தை வட்டமிட்டு உள்ளே நுழைய, பாணர்கள் எல்லோரும் இசையாலும் குரலாகவும் இணைய, பாடல் தொடங்கிய கணத்தில் பறம்பே எழுந்து ஆடத் தொடங்கியது.

பனையன் மகனே பனையன் மகனே

பல்லுயிர் ஒம்பும் பாரி வேளே

.....

பல்லுயிர் ஒம்பும் பாரி வேளே - நீ

பனை போல் வாழ்க பனை போல் வாழ்க

(வேள்பாரி புதினம் பக் 797)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் பறம்பின் சிறப்பையும் பாரியின் வள்ளல் மற்றும் வீரத்தையும் நிலம் காக்கப்பட்டதையும் மிகச் சிறப்பாக வேள்பாரி புதினம் ஆசிரியர் வருணிக்கிறார்.

முடிவுரை

வேள்பாரி புதினத்தில் போர் என்பது வெறும் அரசியல் மோதலாக அல்லாது, மனிதனின் அடையாளத்தையும் உரிமையையும் காக்கும் ஆழ்ந்த உயிர்ப்போராட்டமாக வெளிப்படுகிறது. வேள்பாரி எதிர்கொண்ட போராட்டம் நிலப்பரப்பை காப்பதற்கான முயற்சியாக மட்டுமல்ல; அது மரபையும் பண்பாட்டையும் இயற்கையையும் பாதுகாக்கும் உயரிய சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அமைகிறது. போர் அவரை உடலால் வீழ்த்தியிருந்தாலும், அவரது மனவீரத்தையும் கொள்கையையும் வீழ்த்த முடியவில்லை. இதனால், தோல்வியடைந்த மன்னனாக அல்ல, உயர்ந்த மனிதநேயத் தலைவராகவே பாரி இலக்கியத்தில் நிலைத்து நிற்கிறார். இவ்வாறு, இந்தப் புதினம் போரின் வெற்றியையும் தோல்வியையும் விட உயர்ந்த ஒரு உண்மையை உணர்த்துகிறது: அதிகாரம் அழியும்; ஆனால் அறத்திற்காக எழுந்த போராட்டம் காலத்தைக் கடந்து வாழும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. ஆரோக்கியசாமி இரா., புறநானூறு மூலமும் உரையும், நீ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், (பீ)லெட் சென்னை 600098, பதிப்பு பிப்ரவரி 2007.
2. இராக்கு க., இலக்கியங்கள் காட்டும் போர், IMIRJ ஆய்விதழ், Vol VIII , May -2024, ISSN 2456-4613
3. இராஜா இரா., சங்க கால வாழ்வியல் விழுமியங்கள் , IJGRT ஆய்விதழ், Vol 10, Issue 8 ISSN 2320-2882.
4. கார்த்திக் ஆ., சங்ககாலப் போர் மரபுகளும் வேள்பாரியும் , சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், vol 4 ,Issue S- 13, 2022.
5. செயபால் இரா அகநானூறு மூலமும் உரையும், நீ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், (பீ)லெட் சென்னை 600098, பதிப்பு பிப்ரவரி 2007.

6. திருஞானசம்பந்தம் ச., புறப்பொருள் வெண்பா மாலை (தெளிவுரை), கதிர் பதிப்பகம், தெற்கு வீதி, பிரிண்டெக் இந்தியா, 51/ 23, டாக்டர் நடேசன் சாலை, சென்னை 63. நவம்பர் 2017.
7. புலியூர்க் கேசிகன், திருக்குறள் புதிய உரை , பூம்புகார் பதிப்பகம் 127, ப. எண் 63, பிரகாசம் சாலை, பிராட்வே, சென்னை 600 150 பிப்ரவரி 2010.
8. புலியூர் கேசிகன், பதிற்றுப்பத்து, பாரி நிலையம், 90 பிராட்வே, சென்னை 600 008 இரண்டாம் பதிப்பு 2005.
9. வெங்கடேசன் ச., வீரயுக நாயகன் வேள்பாரி தொகுதி 2 , விகடன் பிரசுரம் சென்னை 600 002, மூன்றாம் பதிப்பு, ஜூலை 2019.
10. ஸ்ரீசந்திரன் ஜெ., சிலப்பதிகாரம் மூலமும் தெளிவுரையும், தமிழ் நிலையம், 40, சென்னை 600 01,7 முதல் பதிப்பு 2013.

Reference

- [1].Arogyaswamy I., **Purananuru Moolamum Uriyuum**, Nee Century Book House, (P)let Chennai 600098, Edition February 2007.
- [2].Iraku K., **Literature shows the war**, IMIRJ Journal, Vol VIII, May -2024, ISSN 2456-4613
- [3].Raja I., **Sangam Kala Vidhiyaalyaal Samyyamgal**, IJGRT Journal, Vol 10, Issue 8 ISSN 2320-2882.
- [4].Karthik A., **Sangam War Traditions and Velpariyum**, International Tamil Journal, vol 4, Issue S- 13, 2022.
- [5].Seyapal I. **Akananuru Moolamum Uthayam**, Nee Century Book House, (P)let Chennai 600098, Edition February 2007.
- [6].Thirugnanasambandham S., **Purapporool Venpa Maali** (Thelivurai), Kathir Publishing House, South Road, Printec India, 51/ 23, Dr. Nadesan Road, Chennai 63. November 2017.
- [7].Puliyur Keshikan, **Thirukkural Puthiya Uthayam**, Poompuhar Publishing House 127, p. No. 63, Prakasam Salai, Broadway, Chennai 600 150 February 2010.
- [8].Puliyur Kesigan, **Pathitruppattu**, Pari Nilayam, 90 Broadway, Chennai 600 008 Second edition 2005.
- [9].Venkatesan S., **Veerayuga Nayagan Velpari** Volume 2, Vikatan Prasuram Chennai 600 002, Third edition, July 2019.
- [10]. Sreechandran J., **Silappadhikaram Moolamum Kachharaiyum**, Tamil Nilayam, 40, Chennai 600 01,7 First edition 2013.

Copyright © 2026 Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies, All rights reserved.